

ΕΤΟΣ 56ον

7 Σεπτεμβρίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 36 (2884)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος στό τρίτο κεφάλαιο τοῦ Εὐαγγελίου του (στ. 1-21) περιγράφει τόν διάλογο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μέ τόν νυκτερινό μαθητή του Νικόδημο· τό τελευταῖο τμήμα αὐτοῦ τοῦ διαλόγου εἶναι ἡ σημερινή περικοπή, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στήν ἀναγέννηση καί ἀνακαίνιση ὄχι μόνο τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά καί ὁλόκληρης τῆς κτίσης. Μετά τήν πτώση ὄχι μόνο ὁ ἄνθρωπος, ἀλλά καί ὅλη ἡ κτίση ὑποτάχθηκε στή φθορά (Ρωμ. 8,20). Ἀνθρώπινα ὅμως ἦταν ἀδύνατο νά διορθωθεῖ αὕτη ἡ κατάσταση. «Θείας ἐχρηξε τό πρᾶγμα δυνάμεως», κατά τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο. Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἀνέλαβε αὐτό τό ἔργο τῆς ἐπανασύνδεσης τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό καί τό ἔφερε σέ πέρας μέ τή σταυρική Του θυσία. Προτύπωση τοῦ Σταυροῦ εἶναι

Ὁ χάλκινος ὄφισ

Ὅλη ἡ ἔρημος τοῦ Σινᾶ, ἰδίως ἡ Ἀραβία, ἀπ' ὅπου πέρασαν οἱ Ἰσραηλίτες πορευόμενοι πρός τή γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, ἦταν γεμάτη φαρμακερά φίδια. Ἐκεῖ ὁ λαός αὐτός ἀγανάκτησε ἐναντίον τοῦ Μωυσῆ καί τοῦ Θεοῦ, γιατί ἦταν ἀδύνατο νά βροῦν φρέσκα τρόφιμα καί νερό· ἐνῶ τό οὐρανόσταλτο μάννα τούς φαινόταν ἄνοστο.

Ὁ Θεός, βλέποντας τήν ἀγνωμοσύνη τους, πρός καιρόν τούς ἐγκατέλειψε. Φίδια θανατηφόρα δάγκωναν τόν λαό καί ἓνα μεγάλο μέρος του πέθανε. Γιά πρώτη φορά οἱ Ἰσραηλίτες μετανόησαν τόσο σύντομα· παρακάλεσαν τόν Μωυσῆ καί ἐκεῖνος τόν Θεό. Ἔτσι, ὁ Θεός παρήγγειλε στόν Μωυσῆ τό ἑξῆς: «Κατασκεύασε ἓνα χάλκινο φίδι· τοποθέτησέ το σέ ψηλὸ πάσσαλο στή μέση τοῦ στρατοπέδου. Ὅποιος, μετά τό δάγκωμα, παρατηροῦσε μέ βλέμμα μετανόιας τό χάλκινο φίδι, ὁ Θεός τόν ἔσωζε» (Ἀριθμ. 21,5-9).

Ὁ χάλκινος ὄφισ ἀποτελοῦσε γιά τούς Ἰσραηλίτες, παρά τή ρητή αὐστηρή

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. γ' 13-17)

«Ίνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ»

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὑψώσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

ἐντολή τοῦ Θεοῦ νά μὴν κατασκευάζουν γήινα ἢ οὐράνια ὁμοιώματα, ἓνα μυστήριον. Ἦταν ὁ προφητικὸς τύπος τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου στὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Τὸ φίδι τοῦ Μωυσεῖ ἦταν ἡ σωτηρία γιὰ τὸν λαὸ στὴν ἔρημο τῆς Ἀραβίας, ἐνῶ ὁ Σταυρὸς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ τῆς Ἐπαγγελίας ἦταν ἡ πηγή τῆς ζωῆς!

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦρθε νά ἀπαλλάξῃ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τίς κάθε εἴδους ἁμαρτίες καὶ νά τὸν ὀδηγήσῃ μὲ τὴ Σταύρωση καὶ τὴν Ἀνάστασή Του στὴν ποθεινὴ «παλαιά», πρωταρχικὴ πατρίδα, τὸν παράδεισο. Τόσο πολὺ ἀγάπησε ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπο, ὥστε ὁ ἔμψυχος ναὸς Του στὴ γῆ, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, νά σταυρωθεῖ γι' αὐτόν, γιὰ νά βρεῖ τὴ χάρη καὶ τὴ χαρὰ τῆς αἰώνιας ζωῆς, ὅπως εὐστοχα ὑπογραμμίζει ὁ ἱερός Χρυσόστομος.

Μέ μέσο τὸν Τίμιον Σταυρό

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ἡ ἀκέκωτη πηγή τῆς σωτηρίας του. Ὁ Θεάνθρωπος μὲ ὅλα τὰ γεγονότα τῆς θείας οικονομίας ἦρθε νά τοποθετήσῃ τὸ πόδι τοῦ ἀνθρώπου στὰ σκαλοπάτια τῆς κλίμακας πού ὀδηγοῦν στὴ βασιλεία Του. Ἦρθε γιὰ νά σώσῃ, ὄχι νά κρίνῃ. Αὐτὸ ὅμως δέν σημαίνει πῶς, ὅποιος ἁμαρτάνει, δέν θά ὑφίσταται τίς συνέπειες τῆς ἀστοχίας του. Ἡ ἀτιμωρησία κάνει ράθυμο τὸν ἄνθρωπο καὶ ἄρα ὄχι εὐθετο γιὰ τὸν παράδεισο, τὴν ἐπουράνια, δηλαδή, ἄλυπη ἀληθινὴ πατρίδα του.

Ὁ Τίμιος Σταυρὸς τοῦ Κυρίου μας δέν ἀνοίξε μόνο διάπλατα γιὰ τὸν ἄνθρωπο τὴν ὠραία πύλη τοῦ παραδείσου, ἀλλὰ εἶναι ταυτόχρονα καὶ τὸ σύμβολο τῆς ἐπουράνιας βασιλείας. Τί εἶναι ὁ παράδεισος; Ὁ Σταυρὸς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ παράδεισος. Μὲ τὸν Σταυρὸ Του θά ἐπανεέλθῃ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, γιὰ νά κρίνῃ «ζῶντας καὶ νεκρούς» στὴν ἐνδοξη Δεύτερη Παρουσία Του. Τότε ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη θά σκοτισθεῖ καὶ ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου θά λάμπῃ καὶ θά φωτίζει τὴν καινὴ γῆ καὶ τὸν καινὸ οὐρανό.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Κανείς δέν ἀνέβηκε εἰς τόν οὐρανόν, παρά ἐκεῖνος πού κατέβηκε ἀπό τόν οὐρανόν, ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τόν οὐρανόν. Ὅπως ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε τό φίδι εἰς τήν ἔρημον, ἔτσι πρέπει νά ὑψωθῆ ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε καθένας πού πιστεύει εἰς αὐτόν νά μή χαθῆ, ἀλλά νά ἔχη ζωήν αἰώνιον. Διότι τόσον πολύ ἀγάπησε ὁ Θεός τόν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τόν Υἱόν του τόν μονογενῆ, διὰ νά μή χαθῆ ὁποῖος πιστεύει εἰς αὐτόν, ἀλλά νά ἔχη ζωήν αἰώνιον. Διότι δέν ἔστειλε ὁ Θεός τόν Υἱόν του εἰς τόν κόσμον, διὰ νά καταδικάσῃ τόν κόσμον, ἀλλά διὰ νά σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιβιζίτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἄλλῃ γιατί θά φωτίζει ὁ Τίμιος Σταυρός καί γιατί θά τόν φέρει μαζί Του ὁ Λυτρωτής μας; Γιατί θά δείξει καί τίς πηγές ἀπό τόν Σταυρό στόν καθένα μας ὁ Χριστός, ὅπως μετά τήν Ἀνάσταση ἔκανε στόν Θωμᾶ. «Γιά σένα ὁ Σταυρός, γιά σένα οἱ πηγές, γιά σένα ἡ ἀνάσταση, ἡ αἰώνια ζωή καί ὁ παράδεισος! Καί σύ χριστιανέ;». Μ' αὐτή τήν ωραία εἰκόνα ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος θέλει νά μᾶς διδάξει πολλὰ. Ἰσχύει ὅμως καί σ' αὐτή τήν περίπτωση ὁ λόγος τοῦ Κυρίου: «Ὅποῖος ἔχει αὐτιά γιά νά ἀκούει, ἄς ἀκούει» (Μαθ. 11, 15).

Ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ ζωή μας

Ὁ Τίμιος Σταυρός τοῦ Κυρίου μας εἶναι γιά τόν καθένα μας ὄχι μόνο ἡ ζωή, ἀλλῃ ἡ αἰώνια ζωή. Καί ἡ αἰώνια ζωή κερδίζεται ἀπό τήν παρούσα ζωή. Τώρα εἶναι ὁ καιρός τῆς σωτηρίας. Ὁ Θεός-Πατέρας τόσο πολὺ ἀγάπησε τόν ἄνθρωπο, ὥστε παρέδωσε στόν θάνατο τόν Μονογενῆ Υἱό Του γιά μᾶς.

Ἄς ἀγαπήσουμε, λοιπόν, ἔμπρακτα καί ἐμεῖς τόν Θεάνθρωπο Σωτήρα μας, ὥστε ἐκείνη τήν ἐπιφανή καί μεγάλη ἡμέρα (Πράξ. 2,20) τῆς ζωῆς μας, τήν ἡμέρα τῆς κρίσης, ὁ Θεός-Πατέρας στά πρόσωπά μας νά δεῖ τήν εἰκόνα τοῦ Υἱοῦ Του, τόν Σταυρό τοῦ Υἱοῦ Του καί νά μᾶς κάνει κληρονόμους τῆς βασιλείας τοῦ Σταυροῦ, τοῦ παραδείσου. Ἀμήν.

† Α. Χ.

7 Σεπτεμβρίου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΨΩΣΕΩΣ

Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Σώζοντος μάρτυρος († 304).

Ἦχος: γ' – Ἑωθινόν: Α' – Ἀπόστ.: Γαλ. ζ' 11-18. Εὐαγγέλιον: Ἰω. γ' 13-17.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 14 Σεπτεμβρίου, Ἡ Παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ἀπόστολος: Α' Κορ. α' 18-24 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιθ' 6-11, 13-20, 25-28, 30-35.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Σημαντική δραστηριότητα του Τομέα Ίεραποστολικού και Μορφωτικού έργου της Ἀποστολικῆς Διακονίας ἀποτελεῖ ἡ λειτουργία τῆς Διευθύνσεως Κατηχήσεως καὶ Νεότητος.

Ἔργο τῆς εἶναι ἡ προσπάθεια τῆς καλύτερης καταρτίσεως τῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας στό ἔργο τῆς Κατηχήσεως, σέ μιά ἐποχή ἔντονων θρησκευτικῶν ἀναζητήσεων, ζυμώσεων καὶ ἰδεολογικῶν ἀμφισβητήσεων. Ἔχει δέ ὡς ἄμεσο στόχο νά βοηθήσει τήν ἑλληνική, ἀλλά καί γενικότερα τήν ὀρθόδοξη νεολαία πού ζεῖ στήν πατρίδα μας, νά βρεῖ τήν αὐθεντικότητα καί τή γνησιότητα καί νά μεταδώσει σ' αὐτήν τίς ἀλήθειες τῆς πίστεώς μας.

Ἰπὸ τήν ἐποπτεία τῆς Διευθύνσεως Κατηχήσεως καὶ Νεότητος λειτουργοῦν:

- α. Φροντιστήριο Ἰποψηφίων Κατηχητῶν.
- β. Σεμινάριο Ἐπιμορφώσεως Κατηχητῶν.
- γ. Σεμινάριο Ἐκμάθησης τῆς Ἑλληνικῆς Νοηματικῆς Γλώσσας.

Πληροφορίες:

Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καὶ Νεότητος, τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210-7272.347-346-344 (καθημερινά 8 π.μ.-2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καὶ Κυριακῆς).

Ἀκοῦστε στὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, «Πορευόμενοι καὶ παραπορευόμενοι». Ἀσχολεῖται μὲ τὴν πονηρία, μὲ ὁδηγὸ τὴν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, μὲ τὸν Συγγραφέα Παναγιώτη Σωτήρη. Κάθε Δευτέρα στίς 21:30.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότῆς - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίσεις, τηλ. 210.7272.388. Ἰπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm